

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN BISERICA SFÂNTULUI GHEORGHE DIN REINE

În Duminica Vindecării orbului din naștere, pe 8/21 mai 2023, după Penticostar, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a săvârșit Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică Sfântul Gheorghe din comunitatea greco-ortodoxă de limbă arabă din Reine, un oraș de lângă Nazaret. Înainte de Liturghie, Preafericirea Sa a fost întâmpinat cu căldură de către cercetașii din comunitate.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhimandritul Nectarie, Părintele Kamarasis, Părintele Simeon, principalul preot slujitor al bisericii, și alți preoți din comunitățile vecine, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie, răspunsurile la strană fiind date de corului bizantin local.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică :

„Și, trecând Iisus, a văzut un orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat zicând: Învățătorule, cine a păcătuیت, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuیت, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrurile lui Dumnezeu” (Ioan 9,1-3).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Stăpânul și Făcătorul tuturor, Domnul nostru Iisus Hristos,

ne-a adunat pe toți, prin Sfântul Duh, în această sfântă și atât de frumoasă Biserică, ca să prăznuim pascal minunea săvârșită de Domnul Însuși cu orbul din naștere, ungându-l cu tină pe locul ochilor.

Această minune săvârșită cu orbul din naștere se distinge printre toate minunile lui Hristos, pentru că „din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere” (Ioan 9,32).

Trebuie menționat faptul că Hristos l-a tămăduit pe orb făptuind „de la Sine, din bunătate” după cum spune Sfântul Grigorie Palama: „În Ierusalim, văzând un orb din naștere, după cum spune Ioan, fără să I se ceară, ci de la Sine, din a Sa bunătate, scuipând pe pământ și făcând tină, a uns ochii orbului și i-a zis: «Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului»”.

„De la Sine” l-a vindecat Hristos pe orb, pentru că, după cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei, în acest fel a arătat că El este „mai mare și mai slăvit decât toți”. Cu alte cuvinte, prin aceste fapte, Hristos a arătat că El are o putere pe care nimeni dintre Sfinți nu a avut-o vreodată. Ca mărturie a acestui lucru, Iisus a săvârșit minunea „vindecării orbirii pe care nimeni altul nu a făcut-o vreodată”.

Iar orbul vindecat, la provocările și învinuirile fariseilor necredincioși aduse împotriva lui Iisus Hristos Care l-a vindecat, dar și la amenințările și ironiile lor, a răspuns cu îndrăzneală: „De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic” (Ioan 9,33).

Aceste cuvinte ale orbului tămăduit constituie o mărturisire de credință care arată că Cel Care l-a vindecat este trimis de Dumnezeu. Această mărturisire a orbului izvorăște din credința lui, potrivit Psalmistului: „Crezut-am, pentru aceea am grăit” (Psalmul 115,1) și, potrivit dumnezeiescului Pavel: „și noi credem, pentru aceea și grăim” (2 Corinteni 4,13). Deci, și

noi, care avem aceeași credință fierbinte, împreună cu Psalmistul David credem în adevăratul Dumnezeu. De aceea mărturisim și propovăduim credința noastră.

Puterea mărturisirii credinței orbului se vede din răspunsul lui către Iisus: „Dar cine, este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut. Și Cel Ce vorbește cu tine Acela este. Iar el a zis: Cred, Doamne, și s-a închinat Lui” (Ioan 9,36-38).

Explicând aceste cuvinte din Evanghelie, Efthimios Zigavinos spune: „Imediat a crezut, căci cuvântul s-a atins numaidecât de sufletul lui, de vreme ce a găsit sufletul bun și l-a luminat spre cunoaștere și credință”. Iar Marele Vasile spune: „Așadar închinarea urmează credinței, iar credința este întărită de putere”. Din puterea lui Dumnezeu cunoaștem, credem în Cel pe Care Îl cunoaștem și ne închinăm Celui în Care credem”.

Cu adevărat, puterea lucrătoare a lui Hristos, a Fiului lui Dumnezeu, este cea care a contribuit hotărâtor la credința orbului vindecat, după cum se vede din răspunsul lui către farisei: „Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu că, fiind orb, acum văd” (Ioan 9,25). Trebuie menționat faptul că orbul vindecat nu dă explicații despre felul în care a fost tămăduit, nici nu teoretizează, ca să lămurească cele despre minune, adică despre experiența acestei binefaceri de nedescris pe care a primit-o de la Hristos, Dătătorul de viață. „Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor” (Iacov 1,17), propovăduiește Apostolul Iacov.

Hristos, iubiții mei frați, a dăruit orbului din naștere nu numai ochii și lumina lor, dar, în același timp, i-a dăruit „lumina Sa cea minunată” (1Petru 2,9). De aceea și orbul vindecat I-a spus lui Iisus: „Cred, Doamne, și s-a închinat Lui” (Ioan 9,38). Cu alte cuvinte, orbul a fost chemat de către Hristos la lumina Sa cea minunată. „Eu sunt Lumina

lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12), spune Domnul.

Tocmai această Lumină a vieții a strălucit în lume odată cu luminoasa Înviere din morți a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, după cum afirmă în imnele sale Sfântul Ioan Damaschin: „Să mânecăm cu mâncare adâncă și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului și vom vedea pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.”

Hristos este Soarele dreptății, este Soarele care răsare tuturor oamenilor. Lumina neînserată a Învierii risipește întunericul nopții și nădejdea și bucuria vieții în Hristos înlocuiește deznădejdea morții. Soarele care a răsărit din mormânt, adică Domnul nostru Iisus Hristos, dăruiește tuturor viața adevărată și veșnică.

„Mergi la scăldătoarea Siloamului și te spală”, a poruncit El și orbul a zis: „Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut” (Ioan 9,11). Această poruncă a lui Hristos, iubiții mei frați, se adresează și nouă tuturor. Și aceasta pentru că scăldătoarea Siloamului nu este alta decât Biserica lui Hristos în care se dăruiesc fără plată darurile Sfântului Duh prin Sfintele Taine și, mai ales, prin Taina Sfintei Euharistii. Sfânta noastră Biserică este spital pentru bolile noastre sufletești și trupești de tot felul.

Să-L rugăm, dar, și noi pe Tămăduitorul orbului din naștere și, împreună cu innograful, să zicem: „Soare nematerialnic al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care celui din naștere, lipsit de lumină, i-ai luminat atât ochii trupești cât și cei sufletești, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei ca să strigăm Ție cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție”.

Hristos a înviat! La mulți ani!

La masa oferită după Sfânta Liturghie, Preafericirea sa a

rostit din nou o cuvântare:

„Și, trecând Iisus, a văzut un orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrurile lui Dumnezeu” (Ioan 9,1-3).

Preastimate d-le Președinte și cinstiți membrii ai Consiliului bisericesc,

Preacucernice Părinte Simeon,

Iubiți credincioși,

Prezența noastră patriarhală în mijlocul vostru la sărbătoarea pascală de astăzi a Duminicii Orbului umple inimile noastre de bucurie și veselie, ascultând îndemnul dumnezeiescului Pavel care zice: „Drept aceea luați aminte de voi înșivă și de toată turma întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28).

Cu adevărat, Duhul Sfânt este Cel Care a așezat episcopi care să păstorească Biserica lui Hristos. Duhul Sfânt, Duhul Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, este Cel Care ține și menține întreaga rânduială a Bisericii care este întemeiată pe sângele lui Hristos vărsat pe Cruce, Biserică „pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28), după cum propovăduiește Apostolul Pavel. Potrivit mărturiei nemincinoase a Sfântului Ioan Evanghelistul și Teologul, cel prăznuit astăzi, Iisus a spus: „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale” (Ioan 10,11).

Biserica lui Hristos și, mai ales, Patriarhia Elinio-Ortodoxă a Ierusalimului se laudă în Hristos Iisus cu „turma mică” (Luca 12,32) a orașului nostru Reine care se distinge prin unitatea și mărturisirea credinței lui Creștine, după pilda orbului

tămăduit, cel pomenit astăzi în Sfânta Evanghelie, care zice: „De n-ar fi acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic” (Ioan 9,33).

Această mărturisire a celui care fusese orb, că Cel Care l-a vindecat, Care Se numește Iisus, este de la Dumnezeu, adică a fost trimis de Dumnezeu, este întărită de răspunsul lui Iisus către ucenicii Lui: „Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrurile lui Dumnezeu” (Ioan 9,3).

Această arătare a lucrurilor lui Dumnezeu și ale Bisericii Lui am văzut-o și noi cu ochii noștri în binecuvântata voastră comunitate. De aceea slavă și mulțumire înălțăm Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel înviat din morți.

Împreună cu Sfântul Ioan Gură de Aur să zicem: „Hristos este cu mine; de cine mă voi teme? Și de se vor ridica valuri asupra mea sau marea sau mânia ocârmuitorilor, pentru mine toate acestea sunt mai neputincioase decât pânza de păianjen” (PG. 52, 430).

Hristos a înviat! La mulți ani cu roade în Hristos!

După tratație, Comunitatea a oferit masa Preafericirii sale și sinodiei lui.

Din partea Secretariatului General